

stor rolle, f.eks. i forhold til Cartagena-protokollen om biosikkerheden, at der virkelig har været nogle landvindinger internationalt, som også har stillet ulandene i en gunstigere situation, og som har taget udgangspunkt i forsigtighedsprincippet, osv. osv.?

Her er en opgave, som vi ikke har villet kunne løfte alene, så det er et godt eksempel på, at EU faktisk er en vigtig faktor, når det drejer sig om at regulere miljø, sundhed, og hvad der ellers er, også på det mere internationale plan.

Hvis ikke vi gør det, kan Enhedslisten altså ikke ved at sætte sig ned i Folketinget og nægte at se udviklingen i øjnene stoppe den ude i den store verden. Meget kan hr. Søren Kolstrup og Enhedslisten, men at stoppe en rivende udvikling i USA og i den store verden helt alene er altså svært.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Ja, det er fuldstændig rigtigt, at jeg fik stillet et spørgsmål om internationalt samarbejde.

Det, der er problemet ved den form for internationalt samarbejde, som for øjeblikket pågår i EU og i WTO, er, at disse organisationer ikke er en del af løsningen, men udgør selve problemet.

Derefter kan man selvfølgelig godt sige: Jamen vi kunne godt drømme – vi kan jo alle sammen drømme, det er jeg fuldstændig enig i – vi kunne godt drømme, at disse organer så blev bedre og kunne gøre det. Det mest klassiske eksempel er jo WTO, der har været med til at give grønt lys for denne her udvikling og sidst med Biosafety-protokollen, hvor vi har fået konstateret, at WTO's tunge skygge stadig væk hviler over Biosafety-protokollen. Sådan er det, det kan jeg ikke lave om på, men jeg er fuldstændig enig i, at internationalt samarbejde er altafgørende. Det kan vi kun blive enige om, men vi er uenige om på hvilken måde og gennem hvilke organer. Sådan er det.

Fjerde næstformand (Margrete Aukén):

Så er det hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes, det er vældig godt, at vi får den debat her i dag. Der er et par ordførere, der sådan ligesom har syntes, at vi nok lige skulle tage den i dag, men så alligevel udsætte den lidt til en anden gang, hvor vi har bedre tid.

Selv om det er fredag, synes jeg faktisk, vi skal give os den tid, som den skal have. Det er

ikke, fordi jeg skal holde nogen lang ordførertale, men jeg synes, at det er et vældig vigtigt emne.

Jeg ser store muligheder i genteknologien, nogle muligheder, som jeg mener at vi som mennesker er givet, og som vi må forholde os til og udnytte og selvfølgelig begrænse og styre ligesom så mange andre svære ting igennem historien.

Det er et svært område. Det er svært at se rækkevidden af de muligheder, der er, og det er en kæmpe stor udfordring, det er muligheder, som vi altså ikke kan afvise. Det gælder inden for medicinalindustrien, og det er vel det sted, hvor det er kommet længst.

Inden for sygdomsbekæmpelse er jeg stærkt kritisk over for det, og inden for landbrug er det jo også svært, og vi må indrømme, at de eksempler, vi indtil nu har set på udnyttelse inden for landbruget, har været skræmmende, for det er de store kapitalfirmaer, der indtil nu har betalt og dermed også vil score gevinsten og bestemme, hvordan det skal være. Men jeg ser alligevel kæmpe store muligheder i den rigtige udnyttelse og udvikling af genteknologien til fremme af den økologiske udvikling i verden. Det er klart, at mulighederne er der. Om vi kan styre det, er problemet, men sådan mener jeg at det er.

Jeg synes, at det er en vældig fin redegørelse, vi har fået her; den er faktisk værd at rose. Jeg er kommet til at sidde og tænke på, at jeg slet ikke kan forstå, at den er opstået i det samme ministerium som den rapport, der var et oplæg til lukkeloven, og som vi ikke måtte have lov at få at se, men som vi alligevel har fået at se, og hvor det er nogle helt, helt andre holdninger, der er blevet givet udtryk for. Der står jo i denne her rapport, at det ikke er alt, der kan gøres op i penge, sådan oversat til mine ord.

I lukkelovsrapporten gjorde man alt op i penge, og det var det eneste, det handlede om; det var argumentet deri. Jeg kan godt forstå, at man fandt den så ringe, at den er blevet skjult og makuleret, eller hvad den nu er, blevet ændret i hvert fald.

Jeg er så glad, at jeg tror på, at det mere er ministerens papir, denne rapport – det skulle forstås som en tillidserklæring til ministeren – det tror jeg bestemt at det er, og det er jeg helt tryk ved. Jeg må i det hele taget sige, selv om man ikke skal blive rørstrømsk, at jeg er faktisk helt tryk ved den nuværende regerings ageren på det område her, for det er et meget vanske-